

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

5 Si fortasse voles testari, de proprio des.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

C. IV. § Episcopus tertiam partem sibi debitam ecclesie relinquere potest.

Hinc ex concilio Toletano IX. cap. 6.

Episcopus a. si tertiam partem, quam de rebus parochialium ecclesiarum sanctione paterna sibi debitam novit, aut ipsi ecclesie, cuius res esse patebit, aut alteri ecclesie, quam elegerit, conferre decreverit, & licitum maneat, & irrevocabile robur ejus sententia ferat.

QUÆSTIO IV.

Quid autem queratur, si de suis, & ecclesie rebus aliqua acquisisse visantur, cui proveniant, ita distinetur, in eodem concilio Toletano IX. c. 4.

C. I. § De his, qui de suis, & ecclesie rebus aliqua acquisisse visantur.

Accedentes h. vel quicumque illi sunt, quibus ecclesiasticarum rerum cura commissa est, quæcumque administrationis sunt tempore emerint, si de rebus propriis vel vicie, vel earum haberint, ad ecclesie nomen cui præstant, chartarum conficere instrumenta procurant: non enim convenit, ut ecclesie, quæ suscepit extraneum officium in alieno divitem, & in suo retineat fraudatorem. Hi vero, qui suarum rerum noverint habere compendium, ex omni re, quam post ordinationis suæ diem visi sunt acquisisse, sive nulla, sive aliqua sint instrumenta confecta, compensatione i. tam juris sui, quam ecclesiasticarum rerum habita, si se utriusque quantitatem exæquaverit, inter ecclesiam & decedentes hæredes æquajure conquinio pertinebit.

¶ Compensatione] In concilio ipso, cum vetusta exemplaribus collata, legitur, compensata tam juris sui, quam ecclesiasticarum rerum habitudine.

¶ Si quis vero pro compendio suarum rerum, ecclesie rebus detrimentum intulerit, nisi occasione rerum ecclesiasticarum in rebus propriis detrimentum passus fuerit, vicissim qui lucrum sentiant, detrimentum patientibus restituatur.

C. II. § De rebus, quæ detrimenta sacerdoti vel ecclesie, quæ alterius occasione aliter fuerint.

Unde in concilio Bracaren. III. cap. 1. legitur.

Quicumque sub hoc neglecta res divinas labores dilulerit, placito specialiter distinguendus est, qualiter si de rebus, seu argumentis ecclesie questum laboribus suis proprie auxit, & ex hoc ecclesiasticis rebus aut neglectum laboris exhibuit, aut minorationem, vel perditionem induxit, quidquid in rebus ecclesie minuit illi restituat, ex cuius rebus, atque suffragiis suos convictus fuerit ampliatæ labores. Quod si aliquid pro utilitatibus ecclesie, aut substantia expendit, aut dispendii, vel perditionis quidquam pertulerit, si hoc comprobari poterit, totum illi id ex rebus ecclesie ejusdem reformabitur, pro cuius utilitate id expensisse probatur.

Si vero de rebus ecclesie tantummodo aliqua acquisisse visantur, & ad nomen ecclesie instrumenta debent componere, nec aliquibus potestare illi dantur.

C. III. § De his, quæ sacerdoti viciis, ad ecclesie nomen, scripturam faciunt.

Unde in Agathensi concilio, c. 5. 4. legitur.

Presbyter c. dum dixerit, tenet de his, quæ emerit, ad ecclesie nomen scripturam, faciat, aut ab ejus, quam tenet, ecclesie ordinatione distcedat.

¶ Caput hoc ab Ivone etiam, & auctoritate Pannonie citatur ex concilio Agathensi, in quo excutit. In decretalibus vero, III. de pecul. cler. c. 1. & apud Burchardum, & in prima collectione decretationum, ex concilio Agathensi.

a. In par. c. 171. b. In p. 3. c. 169. c. Ent. de pecul. cler. c. 1. Presbyter. Burch. l. 3. cap. 170. p. 3. c. 23. Burch. l. 2. c. 51.

QUÆSTIO V.

Testamenta vero non licet ex conficere, nisi de rebus propriis.

C. I. § Quomodo de rebus ecclesie licet testari sacerdotibus.

Unde Gregorius scribit Deusedit 1. Episcopo a. lib. 5. epist. 32.

Nvlli b. dubium est, quia sicut sacerdotibus res in Episcopatu acquisitas nulla est alienandi licentia, ita de his, quas ante habuerint, quidquid iudicare voluerint, non vetantur. Itaque fraternitatem tuam tempore, quo ad nos fuit, quædam esse recolimus, quod quidam mobilia 2, quæ Constantius decessor vester Luminose ancilla Dei, filia fratris sui, testamenti serie, legati titulo reliquit, jam Episcopus acquisisset, decrevisse nos, ut si hoc constaret, nullum ex his ecclesie vestra præjudicium pateretur. Quod & vos oportet recolere, & molestiam aliquam prædicte ancillæ Dei non facere, nec ei sine cognitione de his, quæ possidet, quidquam facere.

¶ Deusedit] Antea legebatur, Lucidio. Restituta est inscriptio ex originali: quæ inscriptio integra est supra, ead. g. 2. res in Episcopatu. Illud enim caput in hoc continetur.

¶ Mobilia] In originali impresso, & manuscripto est, immobilia, sed non est mutatum propter Deceus scripta: nonnulla vero alia sunt emendata.

C. II. § De eodem.

Idem lib. 4. epist. 22. seu c. 66. Opiario Diatono.

Bitum Theodori Episcopi dilectionem tuam jam credimus cognovisse. Sed quia ipse testamentum dicitur condidisse, subtiliter te (ne quid de rebus ecclesie suæ consumpsisset) oportet inquirere. Et si quidem eum exinde aliquid incongrue minuisse didiceris, ita age, ut res ipsæ ab eo, cuius interest, modis omnibus reparentur.

C. III. § Quæ monasteriis ab Episcopo conferuntur, servari non debent.

Item Gregorius Martiniano Episcopo Ravennati, lib. 5. epist. 1. seu c. 101.

Via Ioannes quondam decessor tuus 1, dum viveret, sapienter à nobis expetiit, ut ea, quæ in monasterio illo contulerat, quod iuxta ecclesiam sancti Apollinaris ipse construxerat nostra debuissimus auctoritate firmare, & nos facturos hoc esse promissimus, fraternitatem vestram necessario duximus adhortandam, ut nihil de his, quæ illic contulit, atque constituit, aliquo modo patiarur immitti: sed omnia firma studeat stabilitate servari. Hujus igitur monasterii, & collatarum illi rerum, quia in testamento, quod condidit, fecisse noscitur mentionem, sciendum vobis est, non ea nos idem confirmasse, quoniam supremam eius sequimur voluntatem: sed quia ei hos (sicut diximus) viventi promissimus. Hæc itaque sollicitè fraternitas vestra implere festinet: quatenus & quæ in scripta scripto monasterio constituit, & à nobis sunt firmata, serventur, & illa, quæ in datum dari, vel fieri per testamentum sua decrevit ecclesie, nullam prohibentem neque lege obtineant firmitatem.

¶ Ioannes quondam decessor tuus] Hæc verba non sunt hæc loco apud B. Gregorium, sed ex superius res hic comparata.

C. IV. § Quæ ante suam ordinationem, vel post, hæreditaria licite sunt acquisivi Episcopus, cui vult de illis optare.

Hinc ex concilio Hispanensi.

¶ Societas civitatis Barchinæ, & Ivo. & in Hispaniensi, prima habentur omnium ad bene rem suam. Si in eorum caput habetur in concilio Parisiensi, l. 1. c. 1. 4. & in Capitularibus, l. 6. c. 175. refertur inter alia decreta concilii Parisiensi.

¶ Ixum e ab hinc, & perpetuo mansurum esse decrevimus, ut Episcopus rebus sui juris, quas ante antea

a. al. Deodato. b. Sup. ca. 2. res in Episcopatu. Poly. l. 4. tit. 19. c. Burch. l. 1. c. 214. Ivo p. 3. c. 328.

Episcopatum, aut certe in Episcopatu hereditaria successione acquiritur, secundum auctoritatem canonicam quicquid iuris faciat, & cui vult, eas conferat. Postquam autem Episcopus factus est, quacumque res de facultatibus ecclesie, aut suo, aut alterius nomine, qualibet conditione comparaverit, decrevimus, ut non in propinquorum suorum, sed in ecclesie, cui preest, iura deviant.

De rebus vero ecclesiasticis testari licet Episcopo, si tantumdem de propriis testatur.

C. V. Quomodo possunt esse rata, qua de ecclesia proprietate testamento legantur.

Unde in Agathensi a concilio, c. 1. statutum est. Si b Episcopus condito testamento aliquid de ecclesiasticis iuris proprietate legaverit, aliter non valet, nisi tantumdem de iuris proprii facultate suppleverit.

2 pars. Sed si Episcopus, vel quilibet ex gradu ecclesiastico institutus defunctus fuerit, nec aliqui inventi fuerint, qui iure cognitionis succedant ecclesie sue et succedat in integrum: nec licebit aliquid alicui ex rebus eius presumere.

C. VI. Episcopo instituto ecclesia succedat in integrum.

Unde in Tarraconensi concilio, c. 12. statutum est.

Scubi defunctus fuerit Episcopus intestatus, post defunctionem eius r ad Presbyteris & Diaconis de rebus ipsius inventarum fideliter conferantur, a minimo usque ad maximum, id est, de utrensilibus, vel de omni suppellectile: ita tamen, ut si quis exinde vel praesumpserit aliquid, vel occulte fuerit tulle convinctus, secundum furri tenorem restituat univere.

1 ¶ Defuncti dionem eius ¶ Antea legatur, hanc definitionem. Eminentiam est ex variis concistorum editionibus, & statibus ecclesie Vaticani, quemadmodum in multis aliis. In codice autem Lauchsi regio legitur, post depositionem eius.

C. VII. De eodem.

Item ex concilio Triburienfi.

Quicunque ex gradu ecclesiastico sine testamento, & sine cognatione decederit, hereditas eius ad ecclesiam, ubi defervit, devolvatur. Similiter de sanctorum libris.

¶ Barchardus etiam, & Ivo citant capitulum hoc ex concilio Triburienfi, cui presertim Arnulphus. Sed in eo, quod extat, non habetur. Similiter legitur apud Iulianum in ecclesiis novella 191. cap. 11.

CAUSA XIII.

¶ Incessans cuiusdam baptismali ecclesia, cladibus bellorum pressis, hostili metu compulsi, domicilia sua transfulerunt in aliam diocesim: praedia tamen antiqua non deserunt colere: caperunt perseverare decimas illi ecclesie, in cuius diocesim transferunt: & apud eam sibi elegerunt sepulchra. Transactis quinquaginta annis, clericis, quibus quondam perseverant decimas, caperunt movere questionem in eos, qui ab istis accipiunt a primitias, & decimas: veniunt ad causam.

1. Modo primum queritur, si illi quorum domicilia sunt in diocesibus baptismali ecclesia, debeant perseverare decimas illi ecclesie, & celebrare suas exequias apud eam ecclesiam, in qua quondam habebant a parentibus eorum.

2. Secundo, an prescriptione temporis, sine percipiendis decimas, & fuerandi tollantur.

a Et in Epauensis, cap. 17. b Barchard. lib. 1. cap. 212. Ivo par. 3. cap. 26. c Barch. lib. 1. cap. 207. Ivo par. 6. c. 282. d ad acciperunt.

QVÆSTIO I.

¶ Quid prius ecclesia hac omnia iure possideret, sicut illi res huiusmodi, proinde contentas. Certe, ut quicunque baptismali ecclesia habere debet, legitime assignat: sicut & parochialis ecclesia habere debet sibi distributas.

C. I. ¶ Singuli sacerdotes proprias debent habere ecclesias. Unde Dionysius Papa Severus Episcopo, epistola secunda.

¶ Ecclesias a singulis, singulis Presbyteris debent parochias, & cometeria eis divisius: & utique ius proprium habere statimus: ita videlicet nullus alterius parochie terminos, aut ius in parochia uniusquisque suis terminis contentus, & calumniam, & plebem sibi commissa custodiat, ut non bunal aeterni iudicis ex omnibus sibi commissis nem reddat: & non iudicium, sed gloriam profanis bus accipiat.

¶ In diocesi autem designata quicunque praedia velantur, tu decimationem baptismali ecclesia assignatus debet fieri: ergo & praedia haec intra terminos nostrae diocesis contenta, & decimationem nobis legitime assignant, nisi a baptisato fuerint.

2 pars. Huic ita respondetur. Decima b a Deo sumi per Moysen, ut perseverarent a populo filii Levi prosteris, in quo deserviebant ei in tabernaculo. Non accipere Levi decimas, nisi ab eis, pro quibus offeruntur primitias. Quia ergo nos servimus Domino in tabernaculo, offeruntur primitias, & sacrificia, & isti debent nobis perseverare decimas. Item, cum decimas darentur filii Levi, offeruntur perseverantur, ut contempto Levita, qui fuerat electus, cui vollet decimas dare. Nam dicitur c. 1. qui te comoratur & intra muros tui habitat, comoratur ex singulis tribubus civitatis ad habitandum, accipere decimas, quaeque tribus illi perseverant decimas, qui sicut erat Moyses praecipit filio Israel (sicut legitur d. in Deuteronomio) locum quem elegerit Dominus Deus vester, ut sit maneris, & omnia, quae praecipio conferetis, holocausta, & hostias, & primitias manuum vestrarum, & quicquid praecipio manibus vestris, quae vocavit Dominus. Ibi epulatus est Domino Deo vestro, vos, & filii, & filiae vestrae, famulae, & famulae vestrae, qui in urbibus vestris comorantur. Neque aliam partem, atque possessionem inter vos, & ipsi, & manum frumenti, vini, & olei tui, primitias offeretis, & decimas, & omnia, quae voverit, & sponte offeret, & decimas manuum tuarum coram Domino Deo tuo, quem elegerit Dominus Deus tuus, tu, & filii tui, & servus & famula, atque Levita, qui morantur in urbibus vestris intra muros urbis istorum, festinamus. Et ei habitantibus, si sumus, rite ab eis decimas accipimus. Item ad Praepositi Producenti sementem sementis, & heribem servatis, & sementibus, & herbas ex terra producat: sed quibus & viginti annis, id est, hominibus colentibus eam, & ventibus ipsi. Item Apostolus g. [Communionem autem caeteris, cum verbo, et qui se caritatem, in omnibus bonis, & caritatis. H. autem probat specialiter sibi debere sumptus rituales ministravit, dicens. [Si nos vestri rituales ministravit, magna est, si non carnalis vestra metamus. Item d. Cuius] a Poly carp. lib. 2. tit. 31. Barch. lib. 3. c. 49. Ivo par. 1. c. 73. Pann. lib. 1. c. 22. b Numer. 11. c Deuter. 12. d Deut. 12. e Psal. 103. f aliam. g Galat. 6. h ibidem.